

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

BŘEZEN 2022

347

BŘEZEN 2022

1	út	8. týden v mezidobí		
2	st	Popeleční středa		den přísného postu
3	čt	dny po Popeleční středě		
4	pá	dny po Popeleční středě	sv. Kazimír	první pátek
5	so	dny po Popeleční středě		
6	ne	I. NEDĚLE POSTNÍ		
7	po	1. postní týden	sv. Perpetua a Felicita	
8	út	1. postní týden	sv. Jan z Boha	
9	st	1. postní týden	sv. Františka Římská	
10	čt	1. postní týden	sv. Jan Ogilvie	
11	pá	1. postní týden		
12	so	1. postní týden		
13	ne	II. NEDĚLE POSTNÍ		
14	po	2. postní týden		
15	út	2. postní týden		
16	st	2. postní týden		
17	čt	2. postní týden	sv. Patrik	
18	pá	2. postní týden	sv. Cyril Jeruzalémský	
19	so	SV. JOSEF, SNOUBENEC PANNY MARIE		SLAVNOST
20	ne	III. NEDĚLE POSTNÍ		
21	po	3. postní týden		
22	út	3. postní týden		
23	st	3. postní týden	sv. Turibius z Mongroveja	
24	čt	3. postní týden		
25	pá	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ		SLAVNOST
26	so	3. postní týden		
27	ne	IV. NEDĚLE POSTNÍ		
28	po	4. postní týden		
29	út	4. postní týden		
30	st	4. postní týden		
31	čt	4. postní týden		

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu:** jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Panna Maria Bolestná – internertový motiv

Drazí farníci a milí čtenáři,

v posledních dvou letech jsem se v úvodním slově tohoto měsíce pozastavoval nad těžkostmi, které vycházely z omezení způsobenými pandemií COVID-19. V letošním roce se Bohu díky stále hlasitěji mluví o tom, že nastává zlom a bude moci dojít znovu k obnově původního stavu věcí jako před pandemií.

A právě slovo OBNOVA mě zaujalo ve spojitosti s postní dobou, do které zase vstupujeme. Texty Písma sv. nás hned od začátku nabádají k obrácení a pokání, abychom mohli uskutečnit proměnu našeho života. Ale vše má vést právě k OBNOVĚ našeho duchovního života, který není a nesmí být založen pouze na určitých i třeba častých a dobře míněných úkonech zbožnosti, ale proměně, která se dotýká postojů v našem každodenním životě zvláště ve vztahu k našim bližním, ale především ve vztahu k Bohu. Vždy, když procházíme těžkými a někdy dokonce velmi kritickými obdobími, slyšíme názory a přání, že po jejich skončení musí dojít nutně k obnově, aby život mohl zase pokračovat „normálním“ způsobem. OBNOVA duchovního života má ale jiný ráz a smysl. Nikdy se nechceme vracet pouze k tomu, co bylo předtím, ale vždy chceme udělat krok dále nebo výše, aby naše víra, naděje a láska byly pevnější a opravdovější než kdykoliv předtím. Nechceme se vracet k tomu starému a „osvědčenému“, ale chceme stále více duchovně růst, protože to je jediná a pravdivá odpověď na snahu po proměně, ke které jsme vyzýváni. Možná mně namítnete, že se o to snažíme každou dobu postní a vše již napsané je nám dobře známé. Avšak nejde o to, abychom hledali něco nově speciálního a mimořádného, co jsme ještě neslyšeli nebo co by nás nějakým způsobem ohromilo a my se pak mohli nechat strhnout a chtěli dělat „mimořádnosti“. Ne, to není postoj duchovního člověka. Když se podíváme na život našich svatých, nepocházíme tam nikdy tendenci chtít dělat nebo být někým mimořádným a výjimečným a zaujmout tím druhé. NE. Svátí nechťeli „vyčuhovat“ navenek, nýbrž uvnitř, a proto jejich pokání, obrácení a proměna byla vždy bez „slavnostních fanfár“, ale dotýkala se všedních povinností života. Pokud i přes jejich snahu o skrytost vyšlo něco najevo, byl to plod jejich úsilí o opravdovost a hlubokou odevzdanost do plnění vůle Boží. Možná právě jejich postoj by mohl být novou inspirací pro nás, a též impulsem, abychom letošní dobu postní chtěli prožít s větším užitekem, do kterého vložíme více, a to především z naší lásky. Obrácení spojené s pokáním je vždy otázkou lásky. Není potřeba si něco dokazovat pro svoje duchovní sebespokojení, že to tedy letos „dám“ a „dokážu“, když minulé roky to za moc nestálo. NE. Já chci, protože chci více milovat, a tím i poznávat svého Pána, chci mu lépe sloužit a jeho následovat. Pokání nás totiž očisťuje od postojů, nákloností, tužeb apod., které nám znemožňují slyšet jemný hlas Boží a mít sílu jednat podle toho, co nám říká. Jsme jakoby zatíženi balvany, které nás stále znovu a znovu strhávají do pouhé tělesnosti, a to ve všech oblastech. Nemyslím tím vůbec pouze otázku jídlo nebo pití, ale naší závislosti na našich oblíbených návycích, které se někdy mohou proměnit v neřesti jako je čas na internetu, sledování různých programů a pořadů, které nejsme ochotni oželeť apod.

Každý má svoji osobní oblast, ve které potřebuje nutně bojovat, aby se stal více svobodným, nezávislým a tím pádem disponovaným pro působení Boží milosti a tzn. k prohlubování duchovního života. V den, kdy píší toto úvodní slovo se četlo při mši sv. evangelium o potřebě odevzdání svého života: *Kdo však ztratí svůj život pro mne a pro evangelium, nalezne ho* (Mk 8,35).

Zvláště v době postní máme být ochotni ztráct svůj život, nežít ho pro sebe egoisticky, ale pro službu našemu Pánu a druhým. Pohleďme na Matku Boží, jak ona „ztrácela“, odevzdávala svůj život ve službě svému Synu. Prosme ji, ať nám v letošní postní době pomůže chtít alespoň trochu více odumřít sobě samým abychom se OBNOVILI a mohli s o to větší radostí v srdci slavit slavnost Zmrtvýchvstání našeho Pána, svátky velikonoční.

Požehnanou dobu svatopostní vám v modlitbě vyprošuje P. Vít

●	středa 2. března	Popeleční středa – začátek doby postní - udělování popelce mše sv. v 6.00 u sv. Rocha a v 18.00 u sv. Prokopa
●	Připomenutí zpovídání v době postní: pondělí, středa, čtvrtek, pátek – od 17:25 přede mši sv. u sv. Prokopa úterý – od 16:25 přede mši sv. u sv. Rocha středa – od 6:35 po mši sv. u sv. Rocha sobota od 7:30 přede mši sv. u sv. Prokopa	
●	čtvrtek 3. března	Výstav Nejsvětější svátosti oltární po mši sv. do 20:00 – kostel sv. Prokopa
●	pátek 4., 11., 18., 25. března	Pobožnost Křížové cesty 17.15 - kostel sv. Prokopa
●	neděle 6.3., 20.3., 27. 3., 3. 4.	První, druhé a třetí skrutinium katechumenů při mši sv. v 9:30 - kostel sv. Prokopa
●	neděle 6. března	Sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
●	sobota 12. března	Úklid kostelů mše sv. v 8.00 – kostel sv. Prokopa
●	sobota 19. března	Slavnost sv. Josefa – doporučený svátek mše sv. v 8:00 kostel sv. Prokopa
●	pátek 25. března	Slavnost Zvěstování Páně mše sv. v 18:00 kostel sv. Prokopa

sobota 5. března: Postní duchovní obnova

8.00 mše sv. v kostele sv. Prokopa

Po mši sv. 3 duchovní přednášky ve Farním centru.

Duchovní obnovu povede **P. ThLic. Ángel Miquel Aymar ThD.**, který absolvoval teologická studia na Papežské universitě Sv. Kříže v Římě a který dlouhá léta působil na Slovensku.

Mezi přednáškami bude možnost přijetí svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru.

Občerstvení je zajištěno.

**Zájemci se mohou přihlásit do středy 2. března
na webových stránkách farnosti anebo v sakristii kostela.**

témata Malé liturgiky BŘEZEN 2022	pondělí 14. března Varhanní doprovod (Tomáš Svoboda)	od 18:45 ve Farním centru
	pondělí 28. března Keramické předměty (Markéta Přibyllová)	

ZRNKA MOUDROSTI

**Ten, kdo tě stvořil bez tebe,
nevykoupí tě bez tebe.**

sv. Augustin (5. stol.)

**Nikdo z nás by žádný večer neměl uléhat s pocitem,
že uplynulý den byl zbytečný.**

Václav Havel

POSTNÍ ŘÁD PRO ČESKÉ A MORAVSKÉ DIECÉZE

V západním (katolickém) prostředí se běžně dodržuje jako postní den **pátek**, nepřipadá-li na ten den liturgická slavnost. Běžný páteční půst znamená *půst od masa*, tedy zřeknutí se potravy z masa v daný den. Za porušení půstu od masa se nepovažuje snědení ryby nebo živočišného tuku. Ryba je běžný postní pokrm. Páteční půst může být alternován. Podle rozhodnutí katolických biskupů v ČR ho lze zaměnit za jiný úkon zbožnosti nebo blíže- necké lásky (např. návštěva nemocného, modlitba růžence, mše svatá).

Na **Popeleční středu** a **Velký pátek** se praktikuje *přísný půst*, tedy půst od masa spojený s *půstem újmy*. Ten znamená, že se věřící v ten den nasytí pouze jedním hlavním – ovšem bezmasým – jídlem a z ostatních jídel citelně ubere. Půst je omezen věkem. Postit se mají věřící po dovršení 14. roku věku do dovršení 60. roku věku. Věřící mimo toto věkové rozmezí postem vázáni nejsou. Věřící od 14. roku do plnoletosti a věřící od započatého 60. roku věku nejsou vázáni postem újmy. Od povinnosti postit se může být věřící dispensován také ze zdravotních či jiných závažných důvodů. V takovém případě je buď dispensován zcela, nebo je mu knězem určen nějaký úkon zbožnosti, kterým je půst nahrazen.

Uvedený postní řád je jakési minimum, které si věřící může zostřít, pokud je to účelné. Věřící si sám zvolí způsob postu v postní a adventní době. Např. zřící se po celou postní dobu masa a nápojů obsahujících alkohol a na Popeleční středu a Velký pátek jíst jen málo nebo vůbec. Půst ale nemá být nějakým druhem výkonu a je třeba zachovat míru s vědomím vlastních hranic.

Půst má mít vždy i **duchovní rozměr**. Postem není myšlen jen půst od jídla, ale zřeknutí se toho, co je v životě věřícího zbytečné, postradatelné či překážející a brzdí duchovní rozvoj, přestože to není hříšné. Zesiluje modlitbu, uvolňuje struktury nitra a vynese na denní světlo také myšlenky, které by jinak zůstaly skryty. Místo potlačování je vhodné, a naopak správné se s nimi smířit, poznávat je, případně řešit jejich kořen a tak napravovat vztah k Bohu i lidem.

Ve **východním křesťanství** je půst vnímán jako požívání „suché stravy“, a je přísnější než v katolickém prostředí. Běžné postní jídlo nesmí obsahovat nejen maso, ale rovněž cokoliv, co je živočišného původu (vejce, mléko a výrobky z nich), zakázán je rovněž olivový olej a alkohol. Na rozdíl od katolického prostředí se za postní jídlo nepovažuje ryba.

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY

Pobožnost křížové cesty se rozšířila zejména ve středověku, měla nahradit pouť do Svaté země a návštěvu míst spojených s utrpením Krista. Počet jednotlivých zastavení kolísal. Papež Klement XII. roku 1731 ustanovil jako závazných 14 zastavení (podle františkánské tradice). Někdy se přidává i patnácté, odkazující k velikonočnímu ránu – prázdný Ježíšův hrob.

Během křížové cesty přecházíme od jednoho zastavení k druhému a rozjímáme nad jednotlivými etapami Ježíšova utrpení. Při modlitbě křížové cesty si můžeme uvědomit, že utrpení v našem životě neneseme sami, ale je s námi Ježíš, který utrpení vzal na sebe a provází nás na naší cestě.

Kongregace pro nauku víry

14. 02. 2022

Papež František vydal motu proprio *Fidem servare*, kterým mění organizační schéma bývalého Svatého oficia a odděluje osoby odpovědné za doktrinární a disciplinární sekci. **Doktrinární sekce** se zabývá záležitostmi týkajícími se podpory a ochrany učení víry a mravů. **Disciplinární sekce** se zabývá trestnými činy, které jsou vyhrazeny Kongregaci a které projednává zde zřízený Nejvyšší apoštolský tribunál.

Odsouzení asistované sebevraždy

09. 02. 2022

Papež František odsoudil asistovanou sebevraždu, která je podle něj nepřijatelným odklonem od lékařské etiky. Svatý otec při středeční generální audienci chválil paliativní péči, která pomáhá nevléčitelně nemocným pacientům dožít tak důstojně a pohodlně, jak jen to lze.

Vražda vietnamského kněze ve zpovědnici

04. 02. 2022

Dominikánský řeholník P. Joseph Trần Ngoc Than byl 29. ledna 2022 zabit ve Vietnamu, když naslouchal zpovědím věřících. Otec Joseph byl 29. ledna dvakrát bodnut do hlavy na misi v Ďák Mot severozápadně od Kon Tum. Jedna osoba byla zatčena. Zesnulý řeholník se narodil v roce 1981 v Ho Či Minově městě a v roce 2010 složil řeholní sliby. V roce 2018 byl vysvěcen na kněze a od téhož roku sloužil ve zmíněné misi.

Stanovisko k medializovanému případu obviněného kněze

16. 02. 2022

Kanonie premonstrátů v Želivě zveřejnila následující stanovisko:

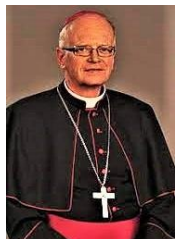
„Když se objevilo obvinění našeho spolubratra, byli jsme mnozí v šoku a zmatení. Vzhledem k probíhajícímu vyšetřování můžeme zopakovat jen to, že náš spolubratr byl obviněn z trestného činu neoprávněného odebrání tkání a orgánů. Nemůžeme toto obvinění ani potvrdit, ani vyvrátit. Náš spolubratr není obviněn z toho, že by kohokoliv zneužil – není obviněn ze žádného trestního činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Pokud by se obvinění potvrdila, proběhne také církevní proces. Do té doby chceme podpořit vyšetřování. Chceme poskytnout podporu také obviněnému spolubratrovi, aby unesl tento čas a pokud se prokáže jeho vina, aby byl schopen nést důsledky svého jednání a jít cestou pokání. Pokud by se ukázal opak, jsme mu připraveni být oporou při návratu do normálního života.“

Až do uzavření případu byl kněz byl postaven mimo službu a odvolán ze všech funkcí.

Požehnání nového tunelu pro tramvaje v Brně

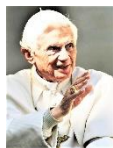
10. 02. 2022

Biskup Vojtěch Cikrle požehnal sochu svaté Barbory, která bude střežit tramvajový tunel k Univerzitnímu kampusu v Brně. Svatá Barbora je patronem důlních staveb. Právě poroto si ji vybrali zástupci vedení města i dopravního podniku, aby převzala ochranu nad tramvajovým tunelem v druhém největším městě v Česku.

Zemřel biskup Ostravsko-opavské diecéze

František Václav Lobkowicz (5. 1. 1948 – 16. 2. 2022) studoval teologii v Litoměřicích a v rakouském Innsbrucku. Na kněze byl vysvěcen kardinálem Františkem Tomáškem v srpnu 1972 v Praze. Působil ve farnostech Frýdek, Jablunkov a Ostrava-Mariánské Hory. Papežem Janem Pavlem II. byl v březnu 1990 jmenován světícím biskupem pražské arcidiecéze; po zřízení ostravsko-opavské diecéze ho papež Jan Pavel II. v r. 1996 jmenoval prvním sídelním biskupem nové diecéze. V posledních letech začaly biskupovi komplikovat službu zdravotní problémy. S vedením diecéze mu od roku 2017 pomáhal z pozice pomocného biskupa generální vikář Martin David.

Benedikt XVI. věřícím mnichovské arcidiecéze

Emeritní papež Benedikt XVI. adresoval (8. II. 2022) osobní list věřícím mnichovské arcidiecéze. Jak přislíbil ve chvíli, kdy se objevila obvinění vůči jeho osobě vztažená k období, kdy byl v letech 1977 – 1981 v čele této arcidiecéze, mluví v něm o případech sexuálního zneužívání ze strany kleru a o událostech posledních dní. Výňatek z listu v dalším textu:

V těchto dnech zpytování svědomí a reflexe se mi dostalo tak velkého povzbuzení, projevů přátelství a důvěry, jaké jsem si ani nedokázal představit. Zvláště bych chtěl poděkovat malé skupině přátel, kteří vypracovali můj dvaasmdesátistránkový spis pro mnichovskou advokátní kancelář, který bych sám nedokázal napsat.

Během této obrovské práce – směřující k vypracování stanoviska - došlo k nedopatření ohledně mé účasti na zasedání ordinariátu 15. ledna 1980. Tato chyba, ke které bohužel došlo, nebyla úmyslná a doufám, že bude omluvena. Dal jsem již instrukce k tomu, aby to arcibiskup Gänswein uvedl ve svém tiskovém prohlášení z 24. ledna 2022. V žádném případě to nesnižuje pečlivost a obětavost, které byly a jsou pro tyto přátele samozřejmým absolutním imperativem. Hluboce mne zaskočilo, že toto nedopatření bylo použito ke zpochybnění mé pravdomluvnosti, a dokonce k představení mé osoby jako lháře. S o to větším dojetím jsem vnímal nejrůznější projevy důvěry, vřelá svědectví a dojemné povzbuzující dopisy, které jsem obdržel od mnoha lidí.

Jsem obzvláště vděčný za důvěru a modlitbu, které mně osobně vyjádřil papež František.

Již brzy budu stát před Nejvyšším soudcem svého života. A jakkoli mám při pohledu na svůj dlouhý život mnoho důvodů k obavám a strachu, přesto jsem radostného ducha, protože pevně věřím, že Pán je nejen spravedlivý soudce, ale také přítel a bratr, který již sám trpěl mými nedostatkami, a proto je jakožto soudce zároveň také mým obhájcem). V očekávání soudné hodiny se mi takto jeví zřejmé, jakou milostí je být křesťan. To, že jsem křesťan, mi dává poznání - a ještě více - přátelství se Soudcem mého života a dovoluje mi projít s důvěrou temnou branou smrti. V této souvislosti si neustále připomínám, co říká Jan na začátku knihy Zjevení: Vidí Syna člověka v celé jeho velikosti a padá mu k nohám jako mrtvý. On však na něj položí svou pravici a řekne: „Nic se neboj! To jsem já!...“

Pražský arcibiskup **kardinál Dominik Duka** se zastal emeritního papeže Benedikta XVI. v případě jeho obvinění z krytí sexuálního obtěžování. Duka ve svém textu zveřejněném v německém deníku Die Tagespost protestuje proti Ratzingerovu obvinění a mnichovského arcibiskupa i předsedu německé biskupské konference povolává k zodpovědnosti za očernění a pošpinění pověsti papeže Benedikta XVI.

Předseda České biskupské konference **arcibiskup Jan Graubner** v listu jménem biskupů České republiky vyjadřuje Benediktovi XVI. podporu a také hluboké politování nad hanebnými útoky, které jsou v současné době proti emeritnímu papeži vedeny. Biskupy velmi oslovila slova vděčnosti a vyznání v dopise, který Benedikt XVI. zveřejnil prostřednictvím vatikánských médií 8. února 2022. „*Pokora spojená s vděčností Bohu i lidem i Váš postoj nám připomenul, že obnova církve vyžaduje nejen horlivost a pravdivost, ale také hlubokou pokoru, pramenící z niterného spojení s Kristem Spasitelem, který se stal smírnou obětí za hříchy světa. Děkuje se za Váš příklad,*“ stojí mimo jiné v dopise.

De Radio Vaticano, TS ČBK a dalších internetových zdrojů zpracoval -AJ-

**VÝŇATEK Z PROMLUVY PAPEŽE FRANTIŠKA
NA PLENÁRNÍM ZASEDÁNÍ
KONGREGACE PRO VÝCHODNÍ CÍRKVE
ÚNOR 2022**

Lidstvo je mistrem ve vedení válek, v míru zaostává

Lidstvo jako by stále tápalo v temnotách, zlověstné poryvy nadále vanou na Blízkém východě i na stepích východní Evropy – řekl papež v promluvě k členům Kongregace pro východní církve, kteří se v únoru sešli v Římě v svém plenárním zasedání. Většina věřících těchto komunit žije v oblastech zasažených konflikty a vůbec nejpočetnější východní církví jsou ukrajinští řeckokatolíci.

Lidstvo, které se honosí vědeckým a intelektuálním pokrokem, v otázkách míru zaostává, konstatoval hoře papež v promluvě k zástupcům východních církví. Místo toho je mistrem ve vedení válek a to zahanbuje nás všechny. „Musíme se modlit a prosit o mír,“ dodal František. Připomněl papeže, kteří neúspěšně apelovali na mír: Benedikta XV. během první světové války a Jana Pavla II. během invaze do Iráku.

„Doufali jsme, že ve třetím tisíciletí už nebude třeba podobná slova opakovat, a přesto se zdá, že lidstvo stále tápe v temnotě. Jsme svědky masakrů v konfliktech na Blízkém východě, v Sýrii, v Iráku, v etiopském regionu Tigraj a ve stepích východní Evropy stále vanou poryvy zlověstného větru, které zapalují rozbušky a oheň zbraní, zmrazují srdce chudých a nevinných, s nimiž se nepočítá. Drama v Libanonu mezitím pokračuje a mnoho lidí zůstává bez chleba; mladí lidé i dospělí ztrácejí naději a opouštějí tyto země. A přece právě tam je vlast východních katolických církví, tam se rozvíjely, zachovávaly tisícileté tradice a mnozí z vás, členů dikasteria, jste jejich dětmi a dědici.“

Papež také upozornil také na krásu východní liturgie. Poznamenal, že právě liturgická tradice často spojuje východní katolické církve a pravoslavné církve, které používají stejné liturgické texty. František proto varoval východní katolíky před liturgickými experimenty, které by mohly poškodit jednotu všech Kristových následovníků. Zdůraznil, že liturgie nám umožňuje zakusit, jak je hlína našeho lidství utvářena slovem a Duchem vzkříšeného Krista.

„Liturgie nám umožňuje zažít nebe na zemi, jak se s oblibou opakuje zejména na Východě. Krása východních obřadů však v žádném případě není oázou úniků nebo konzervatismu. Liturgické shromáždění se identifikuje jako takové nikoli tím, že se samo svolává, ale násloucháním hlasu Druhého, na kterého zůstává orientováno a právě proto cítí naléhavou potřebu vyjít ke svým bratrům a sestrám, aby jim hlásalo Krista. Dokonce i ty tradice, které zachovávají používání ikonostasu s královskými dveřmi nebo závoje, který v určitých okamžicích obřadu zakrývá svatyni, nás učí, že tyto architektonické nebo rituální prvky nevyjadřují myšlenku Boží odlehlosti, ale naopak zdůrazňují tajemství pokory - synkatabasis - v níž Slovo přišlo a přichází na svět.“

Křesťanské povolání

Promluva sv. Josemaría Escrivá 2. prosince 1951 – 4. část uspořádal P. Vít Uher

Odpověď člověka

V tomto ovzduší Božího milosrdenství se rozvíjí křesťanův život. V něm křesťan bojuje o to, aby se choval jako pravý syn svého Otce. Jaké má hlavní prostředky k upevnění svého povolání? Dnes bych tě chtěl upozornit na dva, které jsou živými osami našeho křesťanského jednání: je to duchovní život a vzdělávání se v učení Církve, prohlubování znalosti víry.

Nejdříve duchovní život. Jak málo lidí to dnes chápe! Když slyší o duchovním životě, myslí na přítomnost kostela, ne-li přímo na zatuchlé prostředí některých sakristií. Už čtvrt století opakují, že to není duchovní život. Jde mi o duchovní život řadových křesťanů, které potkáváme na ulici nebo v přírodě a kteří mají po celý den při práci, v rodině a ve volném čase před očima Krista. Je to něco jiného než život neustálé modlitby? Nepocítil jsi potřebu být člověkem modlitby, stýkajícím se s Bohem, který tě dokáže „zbožstit“? To je křesťanská víra, a tak ji chápali lidé modlitby. *Tento člověk* – píše Klement z Alexandrie – *se stane bohem, protože chce totéž, co Bůh. Ze začátku tě to bude něco stát; člověk se musí namáhat, aby se obrátil k Pánu a děkoval mu za jeho hmatatelnou otcovskou péči. Ponenáhlu budeš cítit Boží lásku – i když vlastně nejde o city – jako pevnou ruku, která se zmocňuje tvé duše. To nás sleduje Kristus s láskou: Hle, stojím u dveří a klepu (Zj 3,20). Jak to vypadá s tvým životem modlitby? Necítíš během dne přání mluvit s Kristem déle? Neříkáš mu: Budu ti o tom vyprávět později, budu s tebou o tom mluvit později. Ve chvílích, které jsou zvlášť věnovány tomuto rozhovoru s Bohem, se vyleje srdce, posílí se vůle, lidský rozum pomocí milosti nahlédne nadpřirozeně i lidské skutečnosti. Výsledkem budou praktická předsevzetí: zlepším své chování, ke všem lidem budu přistupovat s láskou, s houževnatostí dobrého sportovce se pustím do tohoto křesťanského boje lásky a míru. Modlitba se mi stane jakoby tlukotem srdce, tepem. Bez této přítomnosti Boha není možný žádný kontemplativní život; a bez kontemplativního života je práce pro Krista málo účinná, neboť nadarmo se namáhají stavitelé, když dům nestaví Bůh (srov. Žl 127[126],1).*

Síla umrtvování

Chce-li se řadový křesťan posvětit, nemusí být řeholníkem a nemusí se odvracet od světa, neboť svět je místo, kde se setkává s Bohem – není třeba žádné vnější znamení, žádný hábit. Jeho poznávací znamení jsou vnitřní: ustavičná přítomnost Boha a duch umrtvování. Obojí je vlastně jedna věc, neboť umrtvování není nic jiného než modlitba smyslu. Křesťanské povolání je povolání k oběti, k pokání, ke smíru. Musíme přinášet zadostiučinění za své hříchy – jak často jsme asi odvrátili tvář, abychom neviděli Boha! – a za všechny hříchy lidí. Musíme následovat Krista zblízka: *Stále prožíváme na svém těle Ježíšovo umírání*, Kristovo odříkání, jeho ponížení na kříži, *aby i Ježíšův život byl patrný na našem těle* (2 Kor 4,10). Naše cesta je cesta obětování a v tomto sebezáporu najdeme *gaudium cum pace*, radost a pokoj. Nedívejme se na svět se smutnou tváří. Pisatelé životů svatých, kteří chtěli u Božích služebníků od prvního výdechu za každou cenu objevovat zázračné věci, prokázali katechezi, jistě neúmyslně, špatnou službu. O mnoha svatých se říká, že jako děti nikdy neplakali nebo se umrtvovali tak, že se v pátek nenechali kojit... Ty i já jsme při narození pořádně plakali, sáli z matčina prsu a nestarali se o postní dobu nebo kvatembrové dny... Teď jsme se s pomocí Boží naučili vidět ve zdánlivé jednotvárnosti všedního dne dobu pravého pokání, *spatium vere poenitentiae*. A v tomto okamžiku jsme udělali předsevzetí o *emendatio vitae*, o polepšení svého života. Je to cesta k připravení se na milost a vnuknutí Ducha svatého v duši. A opakují – s touto milostí přichází *gaudium cum pace*: dostaví se radost, pokoj a vytrvalost na naší cestě.

Umrtvování je solí našeho života. A to umrtvování je nejlepší, které – v nepatrných maličkostech po celý den – potírá žádost těla, žádost očí a pýchu života, ale pomáhá nám, abychom byli citlivější, vnímavější, otevřenější pro všechny ostatní. Nemáš ducha pravého umrtvování, jsi-li přecitlivělý, hledíš-li jen na svá sobecká přání, využíváš-li druhé, nedokážeš-li se zřici zbytečných věcí, a někdy i nutných, jsi-li smutný jen proto, že to nebo ono nejde podle tvých představ. Pravého ducha umrtvení budeš mít jen tehdy, když pochopíš, že se máš stát všem vším, abys zachránil aspoň některé (srov. 1 Kor 9,22).

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU

17

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

**Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!
Hle, zima pominula, lijavce přešly, jsou tytam.
Po zemi se objevují květy, nadešel čas prořezávat révu,
hlas hrdličky je slyšet v naší zemi.
(Pís 2,10-12)**

Zima je obdobím temnoty a mrazu. Noci jsou dlouhé, dny zamračené. Listy, květy i plody nenávrtně mizí. Malí ptáčekové mlčí. Všechno je malátné, vše vypadá mrtvě. Také niterná duše prožila svou zimu. Poznala temnotu ducha, otupení srdce, hodiny, ve kterých bylo všechno studené a všechno v ní bylo jakoby mrtvé. Žádné světlo, žádné teplo, žádný život. Bůh se skrýval. Duše byla sama na bezvýhodné poušti, opíral se do ní víchr a otrásla ji bouří. Byla to hodina tajemného opuštění, agónie, kalvárie. Bylo nezbytné prožít tuto hodinu, aby mohla duše vejít do slávy.

Zima však navždy skončila! A právě ty, Pane, to duši oznamuješ. Tvé slovo neklame. Vždyť právě ty jsi Pravda. A ta je dostatečně mocná, aby uskutečnila to, o čem mluví. Může dojít ještě k nějakým závanům temnoty a chladu, vždyť země není nebe. Těchto chvílí zkoušek však nebude mnoho a nebudou trvat dlouho. Zima skončila. Díky, můj Pane! Tvá Moudrost dobře ví, že duše nutně potřebuje projít tímto obdobím. Tvému dobrému srdci to však působí bolest, a tak jsi celý netrpělivý, abys viděl, jak se ta zlá zima vzdaluje.

Zimu od jara odděluje období dešťů. Tehdy už není zima tak tvrdá a temnota tak hluboká. Dny se prodlužují a mistry probleskují první sluneční paprsky. Většinu času však naplňuje šedivý, monotónní, nepřetržitý déšť. V duchovním životě zakouší niterná duše něco podobného. V jejím duchu ubývá temnot a v jejím srdci chladu. Chvillemi se jí zdá, že se věci změní, změní k dobrému. Ale nejčastěji ji halí šedý závoj. Nevidí daleko před sebe. Co se nachází za tou beztvarou a bezbarvou clonou? Tuší to, ale neví to přesně. Čekání je dlouhé, monotónní, tak trochu únavné pro představivost. Srdce zůstává věrné, a to čím dál tím více. Ale duše už by ráda vyšla ze svého vězení. Kdy už přijdeš, Ježíši?

A Ježíš přichází. Říká duši, že období dešťů přešlo, že je definitivně to tam. Brzy se objeví důkaz: Na zemi se objevují květy. Duše už není půdou ztuhlou mrazem nebo rozmáčenou lijáky. Podobá se jarní louce. Je pokrytá květy. Odvážná sněženka plná naděje vidí, jak vedle ní vyrůstá pokorná, nesešlá a voňavá fialka. Potom přichází rozjímavá mysl, půvabný karafiát, který obrací ke slunci svůj těžký květ, obraz duše bohaté svým vnitřním životem a připravené rozvíjet se. Pak se objeví čistá lilie, a nakonec jarní růže lásky. Květy ctností se objevují všude v duši a zaplavují ji krásou. Je to jedna z nejnádhernejších podívaných, jaké se mohou na světě naskytnout. Jaro niterné duše má v sobě něco okouzlujícího.

V této chvíli duchovního života se oči duše otevírají světu. Vidí zemi posetou kvetoucími dušemi. Takoví, jako je nyní ona, jsou i ostatní. Boží dílo, které vnímá ve svém životě, obdivuje s radostí i u ostatních duší. Překvapuje ji to, užasne nad takovou krásnou podívanou. Vidí jen ji, jako by tu nic jiného nebylo. Později, když se v ní ctnosti rozvinou, se její oči otevrou ještě víc a její pohled bude pronikavější. Mnohem víc si všímá rozmanitosti forem, bohatství odstínů a harmonie barev. Probudiv se v ní cit obdivující Boží skutky.

Když bylo duši zima a ze všech stran ji obklopoval smutný, mlhavý déšť a zkoušky, dokázala jen bolestivě sténat nebo mlčet. Teď se však vše změnilo. Bůh, její opravdové slunce, ji ozařuje, zahřívá a dává jí radost. Není právě teď ta pravá chvíle promluvit nahlas o vlastním štěstí, zazpívat? Niterná duše teď zpívá. Už na této zemi začíná věčnou píseň lásky. Souznění její vůle a vůle Boží jako by vytvářelo čistý akord. Čím je sjednocení dokonalejší, tím je souznění jasnější. Šťastná duše, jejíž skutky směřují stále více k dokonalé realizaci Boží vůle! Její hlas se pozvedá až k nebeským výšinám. To je ona Bohu milá nota, která má zaznít na závěr. S ní se melodie dovrší zde na zemi, ale v nebi se dá do zpěvu znovu, na věky.

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristoví, Wikipedie

	255 bl. PIUS IX. 16. červen 1846 – 7. únor 1878 * 1792 Itálie, vl. jm. Giovanni Mastai-Ferretti	
---	--	--

Jeho cesta ke kněžskému stavu byla přerušena dlouhou a těžkou nemocí v níž se svěřil Panně Marii a v r. 1814 se mu dostalo v Loretu zázračného uzdravení. Vrátil se ke studiu a jako katecheta se věnoval chudým chlapcům. V dubnu 1819 byl vysvěcen na kněze. V 35 letech přijal biskupské svěcení a o 13 let později kardinálský klobouk. Jako biskup působil ve Spoletu a pak v Imole. Působil v době náboženských a politických rozporů i přírodních katastrof. Byl plný lásky a nikdy neustupoval od pravdy. Často myslel na Pannu Marii a přikládal velký význam sv. růženci. Bylo mu teprve 54 let, když v r. 1846 byl zvolen papežem a vybral si jméno Pius IX. Jeho pontifikát byl nejdelší doložený v historii papežství, trval více než 31 let.

V roce 1854 vyhlásil dogma o neposkvrněném početí Panny Marie, v roce 1864 vydal proti-modernistickou encykliku *Quanta cura* a její přílohu Syllabus omylů. V roce 1869 svolal první vatikánský koncil, který vyhlásil dogmata o poznatelnosti přirozenosti Boží rozumem a o papežské neomylnosti pro případy, kdy papež jako učitel církve slavnostním způsobem ex cathedra chce definovat nějakou pravdu, týkající se víry a mravů, protože je veden Duchem svatým. Koncil také potvrdil soulad mezi vírou a rozumem. V průběhu koncilu italská vojska v roce 1870 násilně obsadila Řím, což vedlo k předčasnému rozpuštění koncilu (formálně byl řádně ukončen až v roce 1960). Pius IX. odmítl uznat likvidaci Papežského státu i narovnání navržené italskou vládou, které mu spolu s finančními kompenzacemi garantovalo zachování nezávislého Papežského státu v části Říma, a prohlásil se za vatikánského vězně.

Zemřel v 85 letech. Blahořečen byl 3. 9. 2000.

	256 LEV XIII. 20. únor 1878 – 20. červenec 1901 * 1810 Itálie, vl. jm. Gioacchino Pecci	
---	--	--

Studoval ve Viterbě, v římském semináři a na akademii. V r. 1837 byl vysvěcen na kněze. a byl přijat do řad papežských diplomatů. Řehoř XVI. jej v r. 1843 vyslal jako nuncia do Belgie. Zde podpořil místní biskupy proti vládě, načež byl v roce 1846 na žádost krále Leopolda I. odvolán. Tentýž rok se stal biskupem v Perugii a o 7 let později obdržel kardinálský klobouk. Jako biskup se snažil se obnovit vztahy mezi katolickou církví a soudobou kulturou.

20. února 1878 byl zvolen nástupcem papeže Pia IX.. Jeho hlavním cílem bylo přizpůsobit římskokatolickou církev moderní době. Podporoval ve Vatikánu studium astronomie a přírodních věd a zpřístupnil část vatikánských archívů vědcům bez ohledu na jejich náboženské vyznání. V r. 1891 vydal první velkou sociální encykliku *Rerum novarum*, v níž popsal a částečně i definoval základy sociálního učení římskokatolické církve. V ní podpořil soukromé vlastnictví a práva dělníků na spravedlivou mzdu, důstojné pracovní podmínky a zakládání odborů. Tato encyklika mu vynesla přezdívku papež pracujících.

Lev XIII. provedl značnou reorganizaci církevních struktur. Založil 248 nových diecézí a arcidiecézí, většinou mimoevropských. Zavedl termín odloučení bratři pro křesťany nesjednocené s Římem. V r. 1893 zavedl svátek Svaté rodiny.

Jednu svou encykliku, *Quae ad nos*, věnoval Lev XIII. přímo českým biskupům, které v ní vyzval k naléhavým opatřením proti postupující sekularizaci českého národa. Díky Lvu XIII. byla také založena česká kolej v Římě zv. Bohemicum.

Rady exorcisty pro ochranu rodiny v duchovní boji proti satanovi

Exorcista **P. Chad Ripperger** se objevil jako host na podcastu Douga Barryho a P. Richarda Heilmana United States Grace Force. Barry se zeptal exorcisty, jak se mají Rodiny chránit uprostřed stále zuřivějšího duchovního boje v naší moderní kultuře.

Zde jsou čtyři exorcistovy rady:

1. Modlete se Anděl Páně

„Jednou z věcí, které pokládáme za nejúčinnější při vytváření dobré a zdravé atmosféry v našich domovech a rodinách, je, když se rodiče zastaví a pomodlí se Anděl Páně – v 6 hodin, v poledne, a v 18 hodin“

„Na této modlitbě je něco, co lidi chrání v duchovním boji. Naše mysl se zkrátka zahaluje do něčeho specifického.“

2. Modlete se za ochranu svých dětí

„Denně se modlete za ochranu svých dětí! Duchovní boj je tak intenzivní a tak závažný, že se za ochranu svých dětí musíte skutečně modlit každý den.“

3. Modlete se k Panně Marii Bolestné (Matce Sedmibolestné)

„Proste Pannu Marii Bolestnou, vyzývejte ji zejména pod tímto jménem, ať už se v životě vašich dětí děje cokoliv. Zlo bývá častokrát skryté a rodiče se o něm dozvídají, až když bývá pozdě.“

„Ustavičnou modlitbou můžete děti chránit od toho nejhoršího.“

„O problémech dětí se můžete dozvědět včas a začít věci řešit rychleji.“

4. Pravidelně zasvěcujte rodinu Panně Marii a odevzdávejte ji problémy své rodiny

V knize *Deliverance PraYers: For Use by the Laity*, kterou jsem vydal, je rovněž *Posvěcení vnějších dober*.“

„Mám zkušenost, že pokud laici zasvěcují svoji rodinu, jakož i specifické problémy, s kterými rodina zápasí, úžasným způsobem to rodinu posílí a vykoření z ní nedostatky a problémy.“

„To ovšem pochopitelně vyžaduje, aby samotní rodiče měli pravidelní modlitební život a aby k němu vedli i své děti. Když se potom děti ve svém životě ocitnou v pokušení, tak se právě také díky pravidelnosti a disciplíně v modlitebním životě dokážou vrátit zpět a odolat pokušení.“

IHS nebo také **JHS** (písmena I a J se v latině dlouho nerozlišovala) je **zkratka jména Ježíš** v řečtině (ΙΗΣΟΥΣ, *Jésús*), která se užívala v západní i východní církvi, někdy i v biblických rukopisech. Později se v latině tato zkratka začala vykládat i jako první písmena latinské fráze „*Iesus Hominum Salvator*“ (*Ježíš spasitel lidí*). Existuje zde také spojení s příběhem o vidění císaře Konstantina Velikého před bitvou u Milvijského mostu (312), ve kterém spatřil na nebi znamení

XP a nápis „*In Hoc Signo vinces*“ („*V tomto znamení zvítězíš*“). Ve středověku byl tento symbol spojen s eucharistií a slavením svátku Božího těla (ustanovení v roce 1264). Začíná se tedy objevovat na kruhové hostii, často doplněna křížem či třemi hřeby Kristova ukřižování. Symbol později převzalo jako svůj znak Tovaryšstvo Ježíšovo (jezuíté). JHS se v lidové mluvě vykládá také jako „Ježíš hříšníků spasitel“.

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

HYMNUS PRO SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA (19.březen)

O lux salutis

Ty Josefe, všech nebešťanů skvoste,
naděje naše, sloupe světa pevný,
vlídně slyš prosby, jež ti v písni prosté
zpívá lid věrný.

Snoubenku vzácnou dal ti, svatou Pannu,
Tvůrce, jenž otcem Slova zvat tě přál si,
on také toužil, abys pomáhal mu
i v díle spásy.

Na Spasitele v chlévě zrozeného,
o kterém pěli už proroci dávní,
blaženě patříš, jemu s Matkou jeho
klaníš se první.

On, Bůh, Král králů, mocný světa vládce,
na jehož pokyn peklo v hrůzné mdlobě
trne a jemuž slouží nebe v lásce,
poddán je tobě.

Trojici Boží budiž věčná chvála,
že nesmírnou ctí obdařila tebe.
Pro zásluhy tvé kéž by i nám dala
odměnou nebe. Amen.

HYMNUS PRO SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ (25.březen)

O lux salutis

Zvěst spásy hlásá svítání,
když anděl Panně oznámí,
že se již splní proroctví
a zem se zaskví radostí.

Z věčného lůna Otcova
věčný Syn Boží vychází,
teď se v proud času vydává,
na zemi matku vybral si.

Ty Pravdo v těle počatá,
závojem Panny ukrytá,
zjevená srdcím nevinným,
naplň nás blahým světlem svým.

Ty, jež se s myslí pokornou
nazýváš Boží služebnou.
Královno nebes zářivých,
buď ochránkyní věrných svých.

Buď sláva tobě, Ježíši,
zrozený z Panny nejčistší,
i Otci, Duchu milosti
po všechny věky věčnosti. Amen.

HYMNUS PRO DOBU POSTNÍ **Iesu, quadragenariae**

Půst čtyřicetidenní jsi
posvětil, moudrý Ježíši,
a k naší spáse jediné
přikázals, ať se postíme.

I nyní při své Církvi stůj,
k pokání srdce vyburcuj,
abychom s nitrem kajícím
se vymanili z moci vin.

Spáchané hříchy teď nám již
kéž milostí svou očistíš
a před vinami příštími
v lásce nás chraň a posilni.

Ať skutky svého pokání
rok co rok očišťování
dosáhnem hlubší účasti
na velkonoční slavnosti.

Ať v pokoře tě vesmír ctí,
jediný Bože v Trojici,
též my tě omilostnění
novými ctíme písněmi. Amen.

P. Jindřich Šimon Baar (1869 – 1925)

Jindřich Šimon Baar se narodil se 7. února 1869 v Klenčí pod Čerchovem (DO). Již od dětství na něj působily lidové tradice a obyčeje. V roce 1888 dokončil studia na gymnáziu v Domažlicích a vstoupil do bohosloveckého semináře v Praze. Po vysvěcení na kněze v r. 1892 byl kaplanem v Přimdě, Spáleném Poříčí u Plzně, Stochově a jinde. Od r. 1899 působil jako farář v Klobukách a v Ořechu v letech 1909 až 1919, kdy odešel na odpočinek do svého rodiště. Patřil mezi kněze, kteří usilovali o větší demokratizaci v samotném kléru a promítnutí této změny do vztahu k věřícím i k jiným církvím. V r. 1918 se stal předsedou Jednoty duchovenstva českého, což nebylo příznivě přijímáno a vedlo k nucenému odchodu na odpočinek. Avšak stávající problémy chtěl řešit výhradně na půdě katolické církve a zásadně odmítal snahy o založení vlastní „národní církve“ včetně odmítnutí významné pozice v její struktuře.

Literárně debutoval v brněnském Muzeu v roce 1892 a postupně přispíval do nejrůznějších tiskovin. Jeho povídky a romány zejména z prvního období jeho tvorby byly zevně inspirovány životem kněžstva projevujícího snahy po církevních reformách a věnovány v této rovině a souvislostech i životu drobných českých venkovských kněží jak je poznal Baar během své služby Bohu. Mezi tyto patří jistě román Cestou křížovou-1900, spolu se sbírkou povídek Farské historky-1908 a novela Holoubek-1921. Velmi vyzrále působí i po letech jeho studie vesnických i městských lidových typů, chodské pohádky i jeho zpracování zvláštností chodského jazyka. Ze vzrůstajících sociálních konfliktů našel inspiraci ke své nejzávažnější prozaické tvorbě, jak je patrné z románu Jan Cimbury-1908, a zejména v románové trilogii: Paní komisarka-1923, Osmačtyřicátníci-1924 a Lůsy-1925. Jindřich Šimon Baar je autorem řady románů, které dosud i přes nesporné kvality, zůstávají mimo hlavní zájem čtenářů. např.: Farská panička-1906, K Bohu-1914, Poslední soud- 1914, Na děkanství-1919, Kanovník-1920 a Počtář-1921.

Jindřich Šimon Baar zemřel 24. října 1925 v rodném Klenčí pod Čerchovem.

při zpracování byl použit zdroj Fdb.cz

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech z Ježíšova života. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonicích, křest pak bude uskutečněn o velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častěji přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.
VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ 1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3.ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15 5. 8. ročník ZŠ+ středoškoláci: dle informace na webu Blíží informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz kroneisljakub@seznam.cz	

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	POLEDNÍ ATELÍÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDELE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 28. 2. 2022:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 650 684,59	povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-
sbírka na splácení úvěru – ÚNOR 2022:	Kč 15 580,-
č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 347 – BŘEZEN 2022

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.